

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 19. Deus quos amat, castigat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

Chrysostomus, falleris, quisquis eum perisse
dixisse bona sua credis. Accepto autem de
tempore liberorum suorum morte, de ruina
dium, de clade servorum, de rapina canis
tum, boum atque ovium, jacturam et
passus honoris & sanitatis suae, his omnius
perditis, nihil perdidit, omnia bona sua re
tinxuit, conservavit inviolata, possedit integrum.
Nam si vere loqui velimus non possidebat
Ilia bona quam Deum, & quam in divinam po
sitam habebat providentia fiduciam invincibilem;
haec ejus erant divitiae, hi thesauro, haec
felicitas, haec potentia, haec verisimilitudo
bona, cetera ut commodata habebat. Idcirco
nec expostulavit, nec questus est, quando
is repetuit qui commodaverat, sed gratias
laudesque Deo reddens exclamavit: Domi
nus dedit. Dominus absulit. Sit nomen Domini
benedictum.

§. XIX.

Deus quos amat, castigat.

Sicutissimus Ecclesiae Doctor Augustinus
more suo praeclarè omnino super peccatum
commentatur ostenditque singulari Diffe
vore affici quicunque meretur ab eo affligi
& cum castigatur, ferientis manum agnoscat
prosternere ad Deum tunc refer flagellum tuum
iugum,

inquit, Mi homo quisquis in hoc mundo ad-
versa pateris, cave fortunam accuses, aut dæ-
monem, aut homines impios, aut inimicos
aut invidos: non est alia fortuna, quam
Dei Providentia; si alium tibi authorem
imaginaris, fictum Dei loco statuis si-
mulachrum: Creaturæ, quæcunque te
torquent, flagelli instar sunt in manu e-
jus, his utitur ad castigandum te velut
hostem suum, aut certè ad probandum
te & in perfectione virtutum provehendum
sicut filium suum. Scias ab eo hactenus in
numerum amicorum suorum receptum
neminem, quem non prius adversitatibus
varijs exercuerit, ut patientiam disceret &
humilitatem & abnegationem sui ipsius &
alia hujusmodi insignia spiritus quem donat
Iis qui sunt ejus, assumeret, quibus hi
aceteris discernuntur. Talem cœlestis Pa-
ter educandi & gubernandi filios suos mo-
dum tenet, hoc charætere solet eos insignire
simul ac in familiam suam atque inter hæ-
redes suos adoptat. *Corripit omnem filium,*
quem recipit; Vis audire quam omnem, sub-
dit in hunc locum idem Hipponeus Do-
ctor: etiam unicus Dei Filius sine peccato
fuit, non tamen sine flagello. Filius Patri suo
& sapientia & bonitate & potentia æqualis,

in naturâ unus, in maiestate par, verus Deus
æternus & immortalis, sine tribulatione no-
vixit, in laboribus à juventute, in ærums
multis, in persecutionibus varijs, adeo ut
erat primogenitus & dilectus præ omni-
bus, ita præ omnibus exquisita suffinit op-
probria, tormenta, mortem denique Crucis
ignomini ossissimam, eo redactus infernorum
ut non esset ei species neque decor, sed digni-
tus & novissimus virorum, vir dolorum &
quasi leprosus & percussus à Deo & humili-
tus mundo appareret. Isai. 53. Cùm tot tan-
que in corpore & anima passus sit Dei Filius,
quanta potest, imò plura quam ullus homi-
num vel passus est aliquando, vel pati potest;
tu qui in peccato natus omnem luere poenam
debebas, quam ipse pertulit, eximus vis cle-
& exemptus ab adversitatum & dolorum
perpeſſione? Quis sanctorum, inquit Hiero-
nymus, sine certamine coronatus est? Abel
justus occiditur, Abraham uxorem perdi-
tatur amittere. Quære & invenies singulos
adversa perpeſſos. Et quidem sanctorum ma-
ximos maxima Hæc est via qua Deus perdu-
cit amicos suos nonnunquam ad dignitates
hujus vitæ, si ita expedit, aut certè ad cœlestes
gloria in cùm tempus advenit, ea potiundi-